

סמ"ר בריינברג ראובן

2171255

בן טובה ואברהם

נולד ב- כ"ג בשבט תשי"ד 27.1.1954

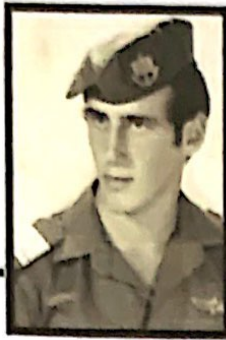
התגייס לצה"ל בנובמבר 1972

שרת בגדוד "הבוקעים הראשון" (51)

נפל ב- כ"ד באייר תשל"ד 14.5.1974

במוצב תל-ענתר.

בריינברג ראובן,

בן טובה ואברהם. נולד ביום כ"ג בשבט תשי"ד, 27.1.1954 בעכו. למד בביה"ס ע"ש ויצמן שבעכו. כבר בגיל צעיר התלבט בין חבריו, הן בהצטיינותו בלימודים בכל המקצועות וכן בכושר מנהיגותו בקרב בני כיתתו. כל מילה שיצאה מפיו הייתה להם כאילו מפי מפקד. הוא נודע במעשי השוכבות שלו. הישגיו בענפי הספורט השונים הוסיפו על הפופולאריות שלו. מסיים את לימודיו היסודיים, עמד במבדקי הכניסה לפנימייה הצבאית שליד הגימנסיה הריאלית בחיפה. היה תלמיד שקט שלא הרבה בדיבורים, אבל חבריו לספסל הלימודים עמדו עד מהרה על תכונותיו. אחד מהם מתאר את התרשמותו מאישיותו המיוחדת של ראובן: "חזה רחב ואדיר, עיניים צרות, הצופנות בחובן, אופק שלו ובלתי מוגדר. בזכות היוכו כונה "הזומם" – היה זה חיוך מקסים ומיוחד, מתיר ספקות רבים ומשונים לגבי כוונותיו, שבד"כ היו חיוביות. כשלחצת את ידו החזקה והאיתנה, הרגשת כלחץ המכבש על הזפת המצפה דרך עפר. כה זעיר הייתי כשהתהלכתי לצידו, כאילו נעתי לצידם של עולם ומלואו... היה דמות אפופת הילה של תואר וכוחות טובות". גם בפנימייה היה תלמיד טוב. אלא שלא הלימוד העיוני היה הצעד החזק שלו. כי אם התורה הצבאית והמעשית. ביצעו בשדה עוררו את התפעלותם של חבריו, והללו ביקשו להתגורר מסביבו בעת התרגילים, כי הוא לא היסס מעולם להושיט עזרה לחלש ולמשוך קדימה את הנחשלים. בגיל 16 וחצי כבר סיים קורס צניחה וענד בגאווה את הכנפ"ן עם זאת, לא התרברב מעולם בהישגיו. גם בפנימייה נחל הצלחות רבות בספורט. בענפי הכדורגל, זריקת רימון וקפיצה לגובה. כמעט ולא היו לא מתחרים. בתחילת נובמבר הגיע השלב השני, העיקרי, במסלולו הצבאי של ראובן: הוא התגייס והתנדב לגולני. כבר למחרת היום עוטר בדרגת רב"ט ונשלח לקורס מ"כים. במרוצת השנים הועלה לדרגת סמל. עשרה חודשים לאחר גיוסו הועבר לקורס קצינים, אבל שגרת הלימודים נפסקה לפתע, כאשר פרצה מלחמת יום הכיפורים. ראובן נטל בה חלק פעיל ונמנה עם אנשי גולני, כובשי החרמון בקרב עקוב מדם על עיני חמוינה. עם תום המלחמה, שיצא ממנה ללא פגע, הוא הוצב לאחד העמודות הקדמיות, שהופגזה בהתמדה במלחמת ההתשה האכזרית. ראובן דאג להרגיע את בני משפחתו שחרדו לשלומו. אבל הוא עצמו, הנער העליו והשובב, לא היה עוד כתמול שלשום. רבים מחבריו מהשכונה ומהפנימייה היו בין הנפגעים, אלה שנפלו בשדה הקרב ואחרים שנפלו פצועים בבתי חולים. בכל חופשה וכל עת נהג לבקר אצל ההורים השכולים ונסע לנחמם, ואולי לנחם גם את עצמו. במפגשי עם חברים מימים עברו הביע משאלה, שייפגש במסיבות ובחתונות ולא עוד בחלוויות יקיריהם. בביקורו האחרון בבית שוב ביקש להרגיע את בני משפחתו. "לכל פגז יש כתובת, אמר בדלגו על פתח ביתו, ליציאה לחזית. הפעם מצא אחד הפגזים את כתובתו של ראובן במוצב תל ענמר. היה זה ימים ספורים לאחר הפסקת האש. ראובן נפל ביום כ"ד באייר תשל"ד, 14.5.1974. "אגדת חיים מופלאה, מאלה שוכבות ויצירה, התנפצה ברסיסה הלוחמים של הפלדה הרצחנית" – דוברי אחד מחבריו. הובא למנוחת עולמים בבית העלמין הצבאי שבנתרייה. השאיר אחריו הורים ושני אחים. לאחר מותו הועלה לדרגת סמ"ר.

"יהי זכרו ברוך"

חולדות חיון של בריינברג ראובן

בן להורים אברהם וטובה, נולד ב- 27.1.54 בנהריה. ילדותו עברה עליו בגני הילדים ובבית הספר היסודי ויצמן אותו סיים בהצטיינות לאחר מבחני כניסה התקבל וסיים את בית הספר הריאלי (הפנימיה הצבאית בחיפה). התגייס לגולני ונפל בתאריך כב' באייר תשל"ד - 14.5.74 בחל ענטר ברטה הגולן, גבר בבית הקברות הצבאי בנהריה.

ראובן היה ילד עירני אסר הצטיין בלמודיו ובענפי ספורט שונים, הבית בלא בתעודות הצטיינות ובסקופות ראשונים בבתי הספר בקפיצה לגובה, בכדורגל ובזריקה רימוק. היה ילד חברותי אוהב אנשים וחברה. הבית היה בלא חמיד בחברים שבו לבקרו או להוציאו לבילויים. בילדותו גידל את ילדי הסכונה, גן חיות ובו כלבים והתולים, דגים, קופים, צפורים ונחשים, ובזמנו החופשי לאחר הבנת הסעורים היה חמיד ביחד אם חלק מחבריו מהסכונה כשהוא מטפל בגש אשר בו התגאה ואהב.

היה נאהב ע"י כל מכריו וחבריו. הפנימיה הצבאית של הריאלי היווה אתגר עבורו והוא אף הצטיין בענפי הספורט שבבית הספר. בקוצר רוח חיכה לקורס הצניחה וכשקבל את כנפי הצניחה התגאה בהם במיוחד.

לאחר סיום הפנימיה הצבאית התגייס לגולני לגדוד 51 פלוגה ג', הגיע לדרגת סמל והועלה לדרגת סמל ראשון לאחר נפילתו.

ראובן הכתהף במלחמת יום הכפור ביחד אם גדודו איליה חזר מקורס הקצינים אם תחילה המלחמה.

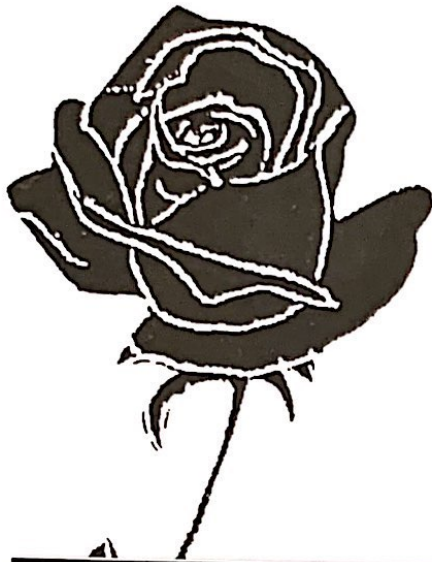
כאב את נפילת חבריו וסלה מכהבי תחומים למשפחות חבריו הנופלים, וכן ביקר בשעות החופשה הקצרות אצל המשפחות הסכולות.

במלחמת ההתשה ב- 14.5.74 נפל ראובן בעמדת התצפית בחל-ענטר שבדעת הגולן מפגז סורי. יהי זכרו ברוך.

המשפחה

ברייננברג ראובן

ראובן בן ה-20 נהרג במלחמת ההתשה בחל-ענטר שבגולן.
נולד ב-27.1.54. ראובן לכד בבית הספר היסודי ויצמן כבעכו, אותו סיים בהצטיינות
היה ידוע כנער חברותי מלא סמחת חיים, אהב לעזור לזולת. הבית היה תמיד מלא בזהב ים
אותם נהג להביא.
בסכונה סיפה ראובן גן חיות ועליו היתה גאותו, כלב ים צפורים, נחשים, עכברים וקופים
בסולט סאב סיפוק והנאה לאחר הלימודים. את בית הוריו אהב, כיבד והעריץ מעל לכל.
ראובן סיים את לימודיו בבית הספר ויצמן כבעכו והמליח לאחר מבחנים להתקבל לפנימיה
הצבאית של הראלי בחיפה.
ראובן היה בא הביתה אחת לשבועיים ואם בואו התמלא הבית בשמחת חיים אותם הישרה ראובן
בעליצות בבדיחותיו ובסיפורי החירות מהפנימיה ובבית הספר.
נסירה החלטידיים במחזורו היתה גדולה, אך ראובן הרגיע תמיד את הוריו, אני אגבור את
בית הספר ויהי מה, ואוכנס חלפו 4 שנים וראובן עבר את בחינות הבגרות והתכונן לשירות
בצה"ל. לגביו לא היתה בעיה באיזה חיל לכה, היה ברור שרק בחיל קרב, ראובן
התנדב לגולני.
שנה לירות ומלחמת יום הכפור פורצה, ראובן נלחם בחזית הפורית, היה בן כובשי החרבון,
אך כזלו בגד בו. ראובן נהרג ב-14.5.74 בחל-ענטר שבגולן.
הלך כאחיו בן טוב, את נאמן וגבר, חבל.

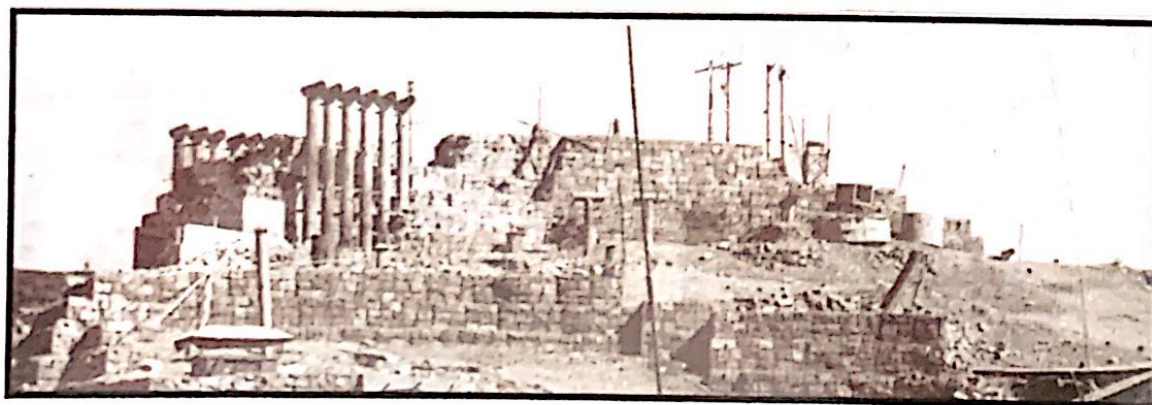
הקרב בו השתתף ראובן

כיבוש החרמון (בוקר 22 באוקטובר 1973) בו השתתף ראובן

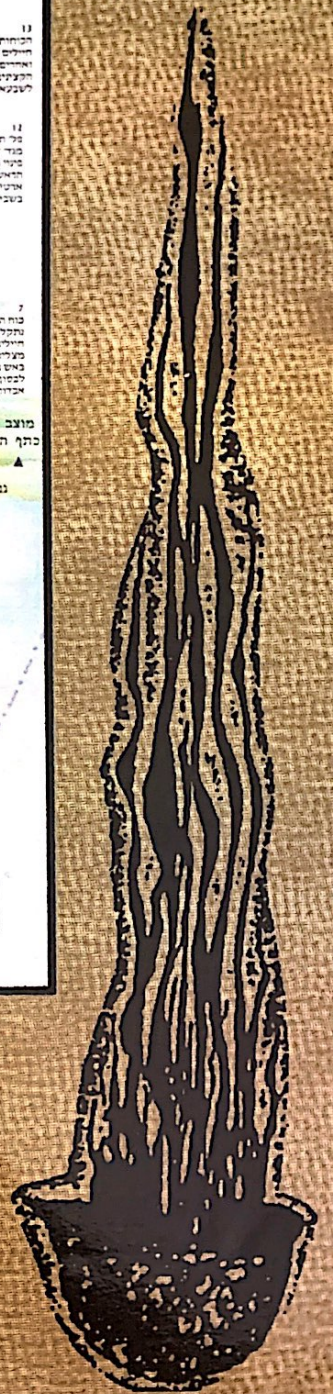
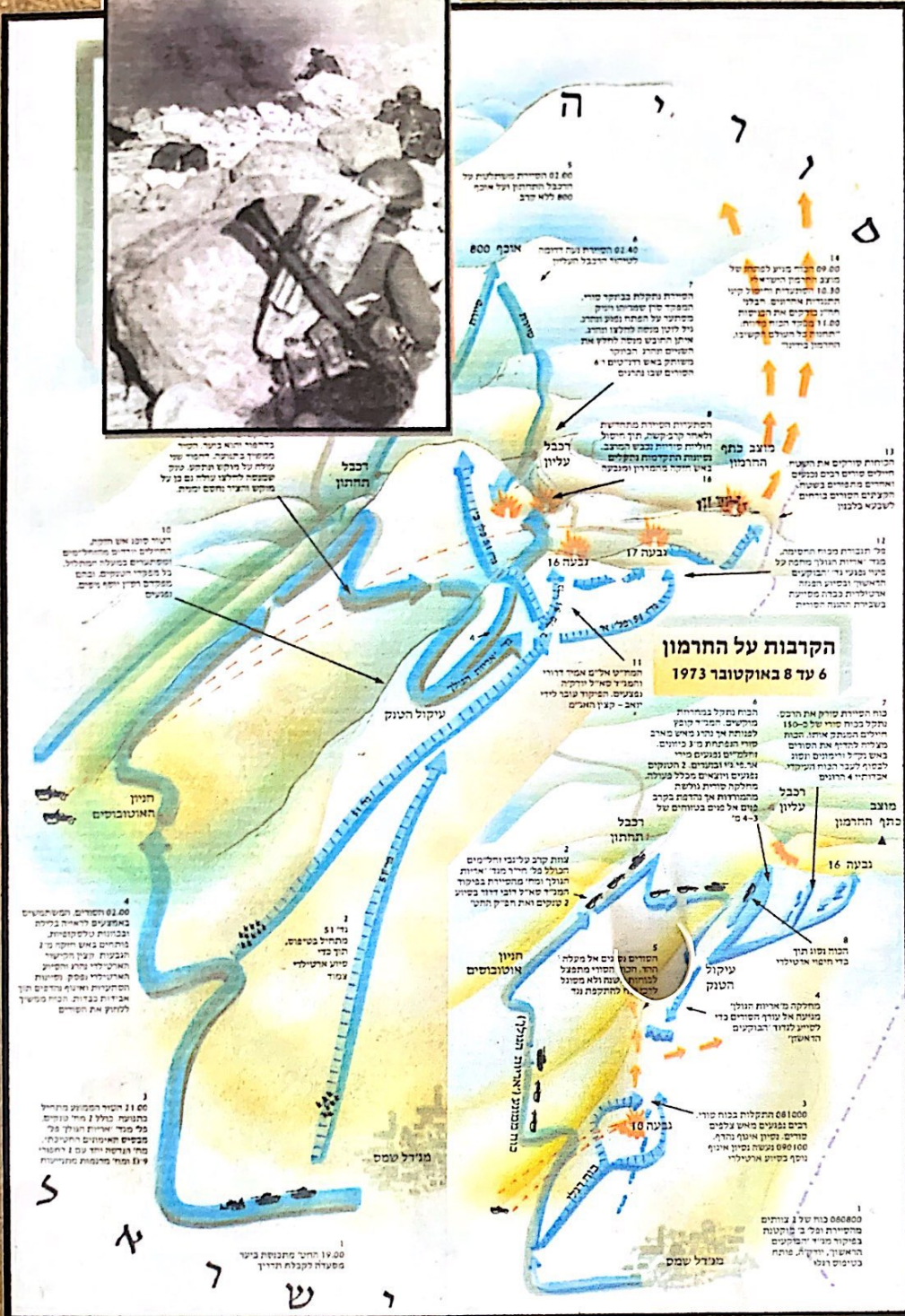
ואז לקראת שחר ה-22 באוקטובר 1973, גילו כנראה לוחמי חטיבת גולני, נושאי תג העץ, מידה נוספת של כוח סבל, עקשנות ועיקשות, התמדה ודבקות במשימה ורצון אדיר המונע ע"י גאוות יחדה מיוחדת במינה ועל ידיה הצליחו לשבור לבסוף את ההתנגדות הסורית ב"דרך אל היעד". פלוגת תגבורת מכוח החסימה, מגדוד "אריות הגולן" שנשלחה לסייע בפיוני הפצועים וההרוגים של גדוד "הבוקעים הראשון", בסיוע הפגזה ארטילרית צמודה וכבדה- הצליחה יחד עם לוחמי פלוגה א' של הגדוד להשתלט על אזור "גבעה 17" במרחק של 600 מטר מן המוצב עצמו.

בשעה 6:00 החלו החיילים והקצינים הסורים לנטוש את עמדותיהם ולנוס צפונה (חלקם נהרגו וחלקם נשבו אח"כ ע"י כוח דו-פלוגתי של הצנחנים, שהתקדמו מכיוון צפון אל עבר מוצב החרמון).

בשעה 9:00 כותר מוצב החרמון ע"י חיילי גולני. חבלני פלוגת ההנדסה בדקו היטב את כל הכניסות מחדש למיקוש, ב-10:30 טוהר המוצב כולו סופית. בשעה 11:00 הונפו סוף סוף דגל החטיבה ודגל המדינה במרומי המוצב הישראלי, ומפקד הכוח דוד כץ (כצילה) דיווח מבלי להקפיד על כללי הדיבור בקשר: "תחנות כל העולם הקשיבו, "החרמון בידינו!"

מפת הקרב על שחרור החרמון

התקופה בה נהרג ראובן

מלחמת ההתשה במובלעת הסורית (נובמבר 73 עד מאי 74)

קווי הפסקת האש בחזית הסורית, שנקבעו ביום 24 באוקטובר 1973, נתנו ביטוי נאמן להישגים הצבאיים ש לוחמי גולני ופיקוד צפון בתום הקרבות. צה"ל שלט בשטח ש 500 קמ"ר ובכלל זה מוצבי החרמון ("מוצב החרמון הסורי", "מוצב הפיתולים", ו"מוצב שיא החרמון"-בגובה של 2814 מ' מעל פני הים) במרבית שטחה של "הבולעת" נשען קו המוצבים החדש על שורת הרי געש שהיה נוח להגנה וכמעט לכל אורכו היה ללוחמי צה"ל יתרון טופוגרפי מלבד הקטע הדרומי מול גזרת תל אחרה שהיה בידי הסורים.

לאחר מלחמת יום הכיפורים הפרו הסורים את הפסקת האש כמעט מדי יום, ומאמצע חודש מרס 1974 הפכו ההטרדות לתקריות אש רצופות שלבשו אופי של מלחמת התשה. הצבא הסורי הפעיל בעיקר יחידות ארטילריה אך גם יחידות שריון וחל רגלים. הפגזות תותחים ומרגמות הפכו לעניין שבשגרה, והמונחים "יום קרב", "כוננות ספיגה", "יציאות", "נפילות" וכיו"ב נכנסו לשימוש יום-יומי באוצר המלים של חיילי גולני בזמן מלחמת ההתשה ב"מובלעת הסורית".

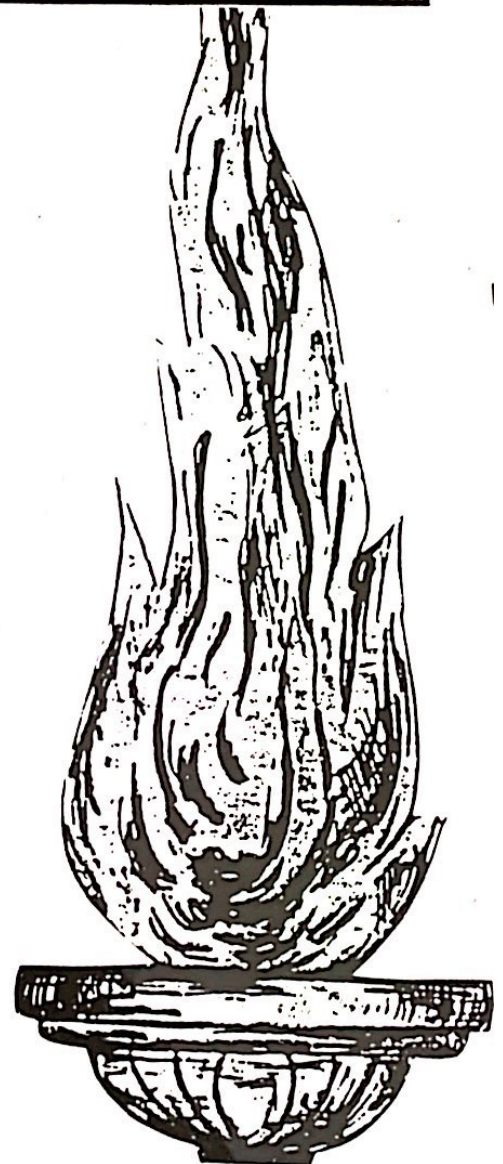
ראובן דאג להרגיע את בני משפחתו שחרדו לשלומו:

"לכל פגז יש כתובת", אמר

בדלגו על פתח ביתו, ליציאה לחזית.

שיאה של "מלחמת ההתשה" בצפון (אפריל-מאי 1974)

בשיאה של מלחמת ההתשה במובלעת הסורית אמר המח"ט אל"מ אורי שמחוני לקציניו: "...באופיה מלחמת התשה היא מלחמה רעה... חסרים בה כל המומנטים של תנועה, כיבוש, הכרעה, ניצחון... נשאר רק מרקיב של ספיגת אש ונפגעים... ישנם קשיי חיים יום-יומיים בלי שום הישג. המטרה היחידה היא להמשיך ולהאחז בשטח". ואכן עמדו וחמי גולני בהפגזות קשות גם במקומות ללא ביצורים, הם הקימו מערך מבוצר תוך כדי חימה, מארבים, סיורים, תצפיות ופעילויות בט"ש ונטלו חלק בכל "ימי הקרב" של אותה תקופה. בחודשים מרס-מאי 1974 נפלו 43 מחילי צה"ל 138 נפצעו; שיאה של "מלחמת ההתשה" היה הקרב על מערכת מוצבי מרום החרמון, שלושה מוצבים בצפון מערב ה"מובלעת" באזור שיא החרמון, שהסורים ניסו להאחז בהם תוך ניצול העובדה שצה"ל (בגלל תנאי מזג האוויר והקשיים הלוגיסטיים והטופוגרפיים) לא החזיק בהם בקביעות אלא הסתפק בהפעלת סיורים האזור. כח חי"ר מעולה, כח "חרמונים", הפעיל ונאחז בפסגות החרמון בסיוע מסוקים ובחיפוי חיל האוויר, וכוחות הנדסה פרצו דרכי גישה בתנאים קשים ביותר, ואח"כ ביצרו את שלושת המבצרים.

הרבה זמן אני מתלבט בקשר למכתב זה שאותו אני
כותב לכם, מכון שזה צריך להיות מכתב נחמה, אבל
את הדרך לנחם אתכם אני יודע, מכון שהפגיעה כל-
כך קשה לכם, גם לי, שאני בעצמי לא יכול להתנחם.
המוראל אצלנו ביחיד גבוה וגם אני מרגיש טוב אבל
קיימים רגעים, ואלה רגעים ארוכים נדמה לי כאילו ימים
עוברים, אני נזכר ואז ההרגשה שלי נוראה.

עד נכשיו האמנתי שקיים עוד סיכוי כלשהו שהם
ישבו בריאים, אך החדשות האחרונות ברדיו הפריחו
את האשליות האלה.

אני מקווה שהמכתב לא יפגע בכם. דבר אחד אני
יודע, שזיכרונות תמיד יהיו לי והכאב תמיד יישאר.
כשיש לחברים שלי בעיות אני תמיד מזכיר להם שיש
משפחות שכולות ולכם אני רוצה להגיד שיש משפחות
שנפלו להם שנים ושלושה בנים, לא שזה מקל עליכם,
אבל חייבים להמשיך בחיים והזמן יעשה את שלו.

אני נמצא ברמה ומרגיש מצוין אני מקווה שאתם
בריאים ושאברהם עושה חיל מלימודים יש לו ממי
לקחת דוגמה.

שלכם בנאמנות

דאובן

יש לי בקשה אם תראו את ההורים של גורי, בן דב או
ימית תמסרו להם שיחזיקו מעמד.

שנים
 אלה מרגיש טוב ובריאות
 אצלנו בבית הכל בסדר
 ונאמר שתקדשם וספר וכל
 אביו נאמר על תבואו לו
 יותר מדי אש אביו בסדר
 מרגישים
 מקוה ששם אתם ~~המרגישים~~
 ואין בינות

להתראות

ממאין היתה
 נאמר מרגיש

אם יש אביו קשי אשור
 אביו ונאמר תבואו להם
 ושיקו בריאות

דש אביו

אשר נאמר אביו
 אש מרגיש טוב ואין אביו
 אש מרגיש טוב ואין אביו
 אש מרגיש טוב ואין אביו
 אש מרגיש טוב ואין אביו
 אש מרגיש טוב ואין אביו
 אש מרגיש טוב ואין אביו
 אש מרגיש טוב ואין אביו
 אש מרגיש טוב ואין אביו

המרגיש דש אביו

נאמר אביו היתה אש
 ונאמר אביו היתה אש

דש אביו
 ונאמר אביו

~~אביו~~

שנים
 אלה מרגיש טוב
 אש מרגיש טוב
 אש מרגיש טוב
 אש מרגיש טוב
 אש מרגיש טוב
 אש מרגיש טוב
 אש מרגיש טוב
 אש מרגיש טוב
 אש מרגיש טוב
 אש מרגיש טוב

המרגיש אש מרגיש

~~אביו~~

אשר נאמר אביו
 ונאמר אביו מרגיש טוב

אש מרגיש טוב ונאמר
 אש מרגיש טוב ונאמר
 אש מרגיש טוב ונאמר
 אש מרגיש טוב ונאמר
 אש מרגיש טוב ונאמר
 אש מרגיש טוב ונאמר
 אש מרגיש טוב ונאמר
 אש מרגיש טוב ונאמר
 אש מרגיש טוב ונאמר
 אש מרגיש טוב ונאמר

אש מרגיש טוב ונאמר
 אש מרגיש טוב ונאמר
 אש מרגיש טוב ונאמר
 אש מרגיש טוב ונאמר
 אש מרגיש טוב ונאמר
 אש מרגיש טוב ונאמר
 אש מרגיש טוב ונאמר
 אש מרגיש טוב ונאמר
 אש מרגיש טוב ונאמר
 אש מרגיש טוב ונאמר

אש מרגיש טוב ונאמר
 אש מרגיש טוב ונאמר
 אש מרגיש טוב ונאמר
 אש מרגיש טוב ונאמר
 אש מרגיש טוב ונאמר
 אש מרגיש טוב ונאמר
 אש מרגיש טוב ונאמר
 אש מרגיש טוב ונאמר
 אש מרגיש טוב ונאמר
 אש מרגיש טוב ונאמר

אש מרגיש טוב ונאמר

Y X I F A

24800

מ'פ'

Tel. 668113 11270

Zip-Code 33121 מ'קור P.O.B. 4920 ת"ד

ח'פ'ה

יום כ"ז באייר תשל"ד
19 במאי 1974

לכבוד
משפחת בריינברג
דוד נוי 41
ע כ ו

משפחת בריינברג היקרה,

הריני שותף בצערכם ובאבלכם הכבד בהלקח מכם
ומאתנן יקירתי וארבעה ח"ל.

מה גדול ונורא המחיר שעלינו לשלם בעד קיומה של המדינה.

עם נפילתו של ראובן, נלקח מאתנו אחד מסובי
בוגרינו שנועד למלא תפקידים חשובים בחיי המדינה.
לאחר שהגורל לקח אותו מאתנו, נותר לנו רק לשמור
על זכרו היקר, יחד עם זכה חבריו. בנינו היקרים
והנפלאים שנחנו את חייהם למען קיומה של האומה.

שִׁכְמִי בְּהִקְרָה רַבָּה,

שפירא
המנ

484011 מס"נ 777777

זמס' אישי דרגה שם

א/י. א/י. א/י.
מפקד חפנימיה

מרכז עיני הסנימיה

קוים לזכרו של ראובן

ההיכרות ביני ובין ראובן, חיתה בכיתה ו'. יחד למדנו באותה כיתה עד סיום בית הספר יסודי בכיתה ח'. בשנים אלו הצליח ראובן להרשים אותי, בכושר מיוחד שהחל להתפתח אצלו, וזהו כושר המנהיגות הוא הפך להיות מנהיג הכיתה, וכל מילה שלו היתה כאילו מילה של מפקד.

היה תלמיד מצטיין. בעל ציונים גבוהים בכל המקצועות, יום אחד קרה מקרה שראובן לא הכין חיבור, וכשנשאל ע"י המורה באם הכין השיב בכך, והחל לקרוא חיבור שלם בלי שהוא רשם במחברתו, דבר זה מוכיח שוב שראובן, היה בחור בעל אינטליגנציה גבוהה מאוד.

בין יתר התחביבים שלו, היה גם משחק הכדורסל, כל הפסקה בלימודים היה ראובן וכל יתר בני הכיתה, רצים למגרש הכדורסל ומנצלים את כל ההפסקה למשחק כדורסל, כשבראש מוביל משחקו המבריק של ראובן כך גם אורגנה קבוצת הכדורסל של המחזור כשבראשה עומד ראובן.

מחוץ שעות הלימודים היינו מתארגנים כל בני הכיתה, והיינו הולכים לבלות ביחד אם הדבר היה מתבטא במסיבות יחד עם בנות הכיתה, בימי שישי ואם זה מתבטא בצפייה במשחקי כדורסל, של הפועל עכו, שראובן היה מעריך אותם מכל וכול.

ראובן היה בעל אופי מאוד חביב הוא התחבב על כל הסובבים, וזאת בגלל שכלו החריף ויחסו לבני אדם. בגיל 17 לערך היה ראובן חייל לכל דבר למרות שלא התגייס עדיין לצה"ל זאת במסגרת הפנימייה הצבאית בגיל זה כבר התנוססו על חזהו כנפי הצניחה. בפנימייה הצבאית בא לידי ביטוי כושרו המיוחד להיות מנהיג ועם התגייסותו לצה"ל תלו בו רבים תקוות גדולות. במסגרת שירותנו הצבאי נפגשנו כמה פעמים, יחד הינו יושבים שעות ומפטטים על כל מיני נושאים ואז פרצה המלחמה, במשך זמן רב לא שמעתי דבר על ראובן, והינה פעם הוא הופיע בבסיס שלי, שמחנו שננו שמחה ש חברים אשר פוגשים אחד את השני לאחר מלחמה, כה נוראה. ושמחנו על כך ששינינו בריאים ושלמים; הלכנו לשק"ם בראש פינה והתחלנו להעלות קוים לדמותם של החברים שלנו ראובן שטיין ומוטי רוזן אשר נפלו במערכה.

כך עברו חודשים וראובן אשר שרת ברמת הגולן ביחידת "גולני" היה עובר דרך הבסיס שלי ועוד הפסקות לביקורים אצלי בימי החורף הינו יושבים בבסיס שלי על כוס קפה חם יושבים ומדברים ומעלים זיכרונות ראובן היה בא אלי לבסיס כדי להתקשר הביתה ולא פעם ירד מרמת הגולן עם רשימה של טלפונים והיה מצלצל לבתיהם של החברים שלו ומרגיע ומוסר ד"ש להוריהם.

תקופה של כשבועיים שירת ראובן בראש פינה כשהיה מסופח לממשל רמת הגולן בבקרים היה ראובן מתלווה לסיורים בכפרי המובלעת ובערבים היה יורד ויחד הינו מבליים בערבים היינו יורדים ל"חוף התכלת" בטבריה ורוקדים עד השעות המאוחרות של הלילה יחד בטרמפים, הינו חוזרים לראש פינה לישון עד מהרה התחבב ראובן על כל החיילים בבסיס וכולם הכירו אותו יום אחד קרתה תקלה בנשקו של ראובן יחד הלכנו לנשקיה ובמאמצים מרובים תקנו את הנשק והחלפנו את החלק הבלוי לחדש מאותם שבועיים נפלאים התראינו עוד כמה פעמים, והפעם האחרונה היה ביום חמישי כשראובן חזר מהבית למוצב שלו בתל ענתר כרגיל הלכנו לשק"ם אכלנו ושתינו ביחד מאותו יום לא ראיתי אותו עד שנודע לי שנהרג מפגז סורי בתל ענתר ביום שלישי לאחר מכן.

כך הותיר אחריו המומים ושבורים משפחה וחברים.

לכבוד ראובן-ג'צ

זמנו חננים וסוחרים בני-אנוש כי כל
האגדות הן בצורתן וספונדו-מעשיות, שקורבו מפחיתים
הפסוק של הפזים בהקדמה, מאלי מעלה ואליה.
אולם אין הכרח צדקה חיה, נאמר כל
בצורתה, שאין בה שום חן והקדמה, ואולי כל כסים
של אשליה. ראובן-ג'צ הוא היה בעל האג
אמר בילע יחפ. חצה רחם ואפיר, ענינים צבא
הפוסקת החיוב אשכ שום ובהתי-מאפיר. השם
חיובו כונה "צומח" - אולם היה צב חיוק מקסים
ואיננו החיובי ספקות רבות ומשונות להם כוונות
להפיק-כל היו חיוביות. כשחזרה את יצו
החברה והאיתנה, השם-כלל המכנה על
הפסוק ומצויפה דבק-צפי. כל צפי הייתי
כלת-הכרחי לפיו - כאילו נעתי לפידם של קולם
ומלאו. מעולם לא הקשרי כטס כל קלס והלתי
מיהן בשפתי כלליו ולעז את שמו הקלה....
לם, והמאמץ את הפחית והקלסא. פחית

[illegible][illegible]

האנשים לא היו, אכן, לאדם חיו, לכן לא היה טפס קוויטוס
ואם נאם הרמלן למוצו יאם הנה למתחלתו, אך אליו על הספורט
היה וזלמן - סביון, זכיר ויון הקפוצה לזכרה הו הוקצאה "שלו"
ורבית לא הו זו מתחיים. הגולה למתן אליו זהו נזכר, איתו לזכר
נזכר איתו הנזכר הנה נזכר הנזכר הנזכר. איתו על
נזכר מתחיים איתו נזכר נזכר איתו איתו איתו איתו
לא נזכר איתו.

[illegible]

ב' כן רצו לחילג לך חלום לא גוף אפילו
כ' כן לא היה ויחזק לו גוף כזה - לך אלהים רצו חלום

אמרנו הנהלים האלה יום חמישי בו חתוף המזל א' נאמן
קיינו. הסתלק ואמרנו חסד אלהים לא יאמר עכשיו אפילו.

מחנה וזמניו -

10. 11

①

האלה ברי-נדרה הי'
 איך איך צה קרה, און אזא מאס צו זעה
 אמת שחית החזק מכולם רעה הכי יפה ויפה
 שוקה שכולם, שאל אונד לא הצליח ארצ ציך
 איך אמת נחלת סתם בך
 אמת האמתים, אמת נחת ברי גור וכן צדק
 הצדקת איננו לאכל, כי צדק ^{הצדקה} הצדקה יגם
 נן היה קשה אלא אמת ^{הצדקה} חסלת דבר
 אמת חסיל ומפוצים שלמה אינך אזב דין ח"ס
 רק אפני חובל אמת צ' לביצ' הצען לרפסין
 הרפסין האוילת ולכחילת אלצהר כנס מתקנה
 שאל נבי אפניל אמת כולם ומה שלם נפסל
 אמת איסר אפניל דהיי"ט אמת האוילת וליך
 וכן אמת חסילת האלף און חולקת ופולק
 וזה אזב לא נחש אפניל און צדק אמת
 חסילת הצדקת אמת שלם צדקת אמת
 אמת האמת אמתת מחקבצ הצדקת חסילת
 בך בך, לא ללך אמת אמתת אמת
 חסילת הצדקת אמתת אמתת בך
 און שלם אמת אמתת אמתת אמתת
 שבת אמת אמתת אמתת אמתת אמתת
 אמתת אמתת אמתת אמתת אמתת
 אמתת אמתת אמתת אמתת אמתת
 אמתת אמתת אמתת אמתת אמתת
 אמתת אמתת אמתת אמתת אמתת

יִזְכֹּר

יִזְכֹּר עִם יִשְׂרָאֵל אֶת בָּנָיו וּבְנוֹתָיו
אֲשֶׁר חָרְפוּ נַפְשָׁם בַּמָּאֲבָק עַל הַמְּדִינָה בַּדֶּרֶךְ
וְאֶת חֵילִי צָבָא-הַגָּנָה-לְיִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר נָפְלוּ בַּמִּלְחָמוֹת יִשְׂרָאֵל.

יִזְכֹּר יִשְׂרָאֵל וְיִתְבָּרַךְ בְּזִרְעוֹ
וְיֵאָבֵל עַל זֵיו הָעֲלוּמִים וְחֻמַּדַּת הַגְּבוּרָה
וְקִדְשַׁת הַרְצוֹן וּמְסִירוֹת הַנֶּפֶשׁ
אֲשֶׁר נִסְפוּ בַּמַּעֲרָכוֹת הַכְּבִידוֹת.

יִהְיוּ גְבוּרֵי הַדְּרוֹר וְהַנְּצַחֵן
הַנֶּאֱמָנִים וְהַאֲמִיצִים
חַתוּמִּים בְּלֵב יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דּוֹר.

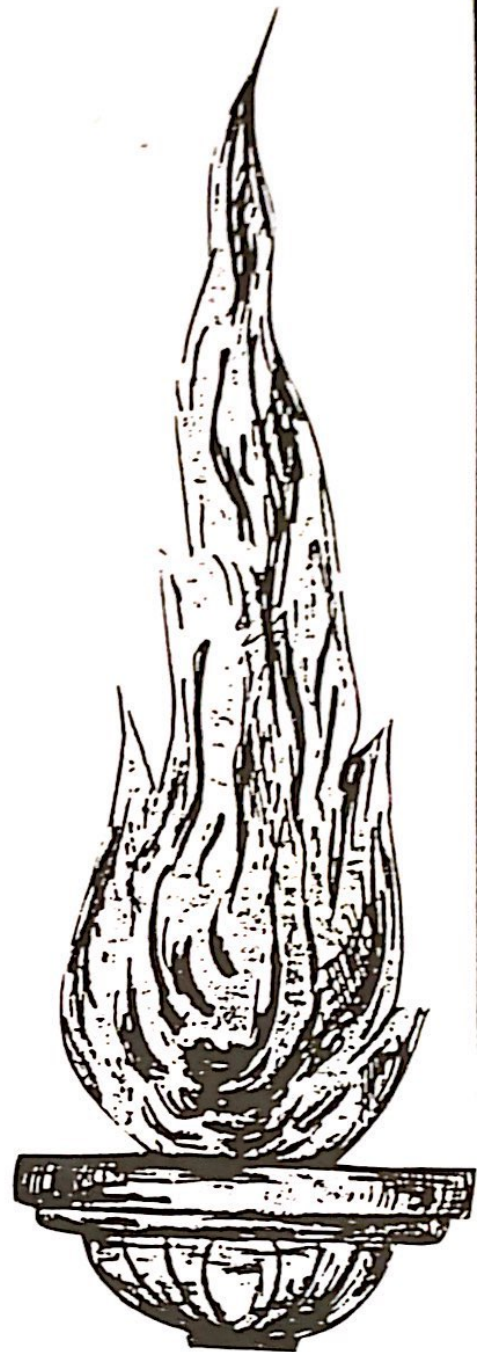
לא נפרח כבר פעמיים
והרוח על המיים
יפזר דממה צוננת
על פנינו החיוורות

שמה בין עיבי הנחל
בשעה אחת נשכחת
זכרונות אזוב שלנו
מתפזרים על הקירות

בלי תוגה כפופי צמרת
בלוריות שיבה ובדורת
באשר יפות התואר
בין שריקות העזרים

תפנוקי גבן ירטיטו
בלכתן לרחוץ בזרם
וכלמים נשפיל עינינו
אל המים הקרירים

תאנה חנטה פגיה
והנשר היגע
אל קינו חזר בחושך
מדרכי האלוהים

לא נוסיפה עוד לנוע
משתאים וביט ברוח
איך הוא יחד עם המים
מפרקים את הסלעים

הרדופים שלי כמוני
וכמוך שכל ימך
את פירחי האור שלנו
את פיזרת לכל רואה

לא עופות מרום אנחנו
ואל גובה השמים
גם אתם גם אנוכי
לא נגיע כנראה

רק בהר על קו הרכס
מישהו יוסיף ללכת
מן הואדי והעמק
לרכסים אל הרוחות

עד אשר בכסות הערב
יחזור נוגה אליך
עם פכפוך פלגים עם רחש
הרדופים ליד החוף

